

Enra
Nya och artiga

W i s d r

Den Första:

Wår Bacchus caßeras; sen x.

Den Andra:

me stillhet gömd för ödets x.

Den Tredje:

Öde! om du mig wil gifwa x.

Den Sjerde:

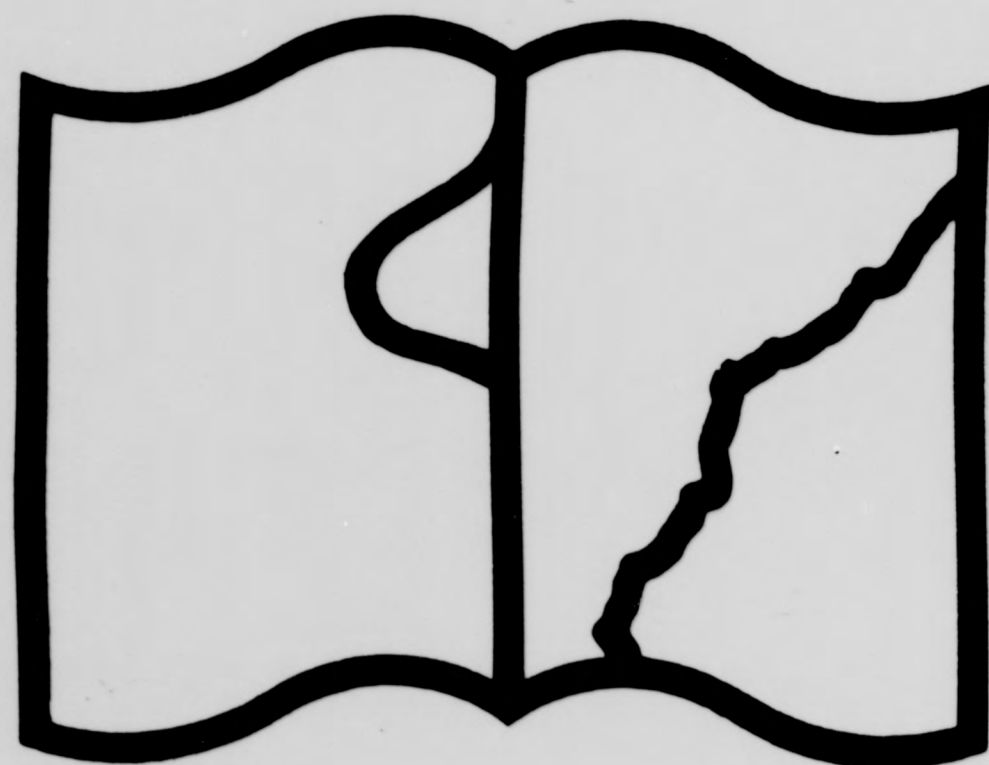
Wrid ur dit glas, och swälg x.

Alla sjungas under sina hörsamma
Melodier.

ORERO,

utgitt genom Sart. E. Wibblad, MDCCXCVIII

Exemplaret kostar 1 Schilling

Symbol 11. Skadad text eller felaktig inbindning
Damaged text

Den Första:

Wär Bacchus caseras; sen werlden
funderat at Mynt, Har människans
lycka från skapellens början begynt;
Swad ton kan lämsföras så lust för
wärt öra, Som klangen af Myntet of
myntre kan göra; Blott pengar ge styr-
ka, Den gudom wi dyrka, är Mynt.

2. Den håstiga känslan, som själar
regerar, är Mynt. Det säkraste m
del, som ångslan curerar, är Mynt;
Allt annat är lappri af gods, som man
äger, När guldet ei mer, än förtjen-
sterna väger; Swem wil icke tycka,
Att sällhet och lycka är Mynt?

3. Swad gagnar wäl kärlek, när
den ei kan winnas för Mynt? Swad
dårskap at älska, när man ei wil min-
nas, at Mynt är endast den punkten,
som nöjet bereder, Och wisar of gena-
ste vägen til heder, Iu mera m
tänker, Dock först ibland stänker,
Mynt.

4. Den

4. Den felas ei wänner, som länd
sig kan göra för Mynt, Orimliga sa-
ker man lätt kan utfora med Mynt.
Om hiernan är tom på förstånd och på
minne, Betyder det intet, blott Mynt-
tet är inne: En narr ei beklagom, Blott
summan är lagom, af Mynt.

5. För den är alt roligt, som stän-
digt har tillgång på Mynt; För den är
ei dagen beswärlig och lång, som har
Mynt. Den fula blir täcker, den simpla
blir firad, Med smicker och gnyckel den
dumma blir firad, Des dumhet beröma-
mes, Des lyten förglömmes, för Mynt.

6. Hur ofta får klohet och wisdom
ei swikta för Mynt? Swad duger den
lärdom, som of ei kan rikta på Mynt?
Swem bryr sig om hiertat, blott nfan
kan blänka? Den rife behöfwer iu al-
drig at tänka, Han ära får njuta,
Som ständig valuta för Mynt.

7. Om wärldssas tårar ibland skulle
rinna för Mynt, Swad bryr det den ri-
ka, som därmed kan winna sit Mynt?
Låt hopen bedragas, blott penningaen
låter

låter Berömlig för werlden, fast
oskulden gråter, Stor sak, om
man villas, Den satsen, som gillas,
är Mynt.

8. Mit ewiga votum det därföre blif-
wer, at Mynt Bör äga vår dyrkan,
ty Barchus ej gifwer os Mynt. Jag
ingen misunnar den wällust at dricka,
Blott sielf jag beständigt har Mynt i
min ficka. Hvad kan os förnöja, Til
ära uphöja? Jo! Mynt.

Den Andra:

J stillhet gömd för ödets nycker
Jag lefwer afwundswärda där;
Jag ingen owäns hot förfar,
Och ingen mächtig mig förtrycker.
Jag hwilar alltid när jag tycker,
Och dricker gärna när jag har.

2.

Mig ingen hemlig åtrå bränner;
At se min ära wida spord;
Min boning är för nölet gjord,
Som wägen noga til mig fänner.

Et

Et muntert skämt bland glada wänner
Är yppigheten wid mit bord.

3.

Allt hwad den wises önskan äger,
Af himlen mig förunnadt är;
Jag innom mig et vittne bär,
Som alla skatter öfwerwäger.
Min sång är fridens ljufliga låger,
Och kärleken mit sällskap där.

4.

Så sällt och nödt min tid förswinner,
Belynret mig ej nalkas tör;
Jag andras fel med ömkan hör,
Med glädje deras dygder finner,
Och fridsamt til det målet binner,
Som lasten blott försärad gör.

Den Tredje:

De, om du mig wil gifwa
Hwad mit hjerta efterstår;
Låt den lott då min få blifwa,
Som en tof så lätt försmår!
Gif åt honom pragt och ära,

Etol

Stol och granna tidsfördrif,
Wärdes lugnet mig beståra,
Som är sanna nöjens lif! :.,:

2.

Fridsamt bo och molnfritt sinne,
Intet kärleks fläskveri;
Ingen oro i mitt minne!
Af den dag, som är förbi.
Samvetsboken ren til pricka;
Arbets tid som sielf jag walt;
Eget bord och egen Glicka;
Win som riktigt är betalt. :.,:

3.

Le då fritt, I Enskans Söner!
Ät min önskans måttlighet;
Men jag sökar inga böner
På en blind Gudomlighet.
Utan Edra rika medel,
Är jag säll til öfversidd;
Blott jag har en Riksgäldssedel
För en lile stadd i nöd :.,:

Den

Den sjerde:

Drick ur dit glas, och swälg din
warmma råga ner,
Och drick dens skål, dit öga gärna ser.
En wacker mun, som åt dig ler,
Med glas i hand, hwad kan du öns-
ka mer.

2.

Med glas i hand fring bordets gla-
da rundel slung,
Om hwad ibland gör lifwets won-
dring tung.
Är halssan swag, hwad om pun-
Drick denna saft som gör dig ras och
ung.

En wacker dag, som minnslap byter
Ödr du som jag, om min-
aldrig om dit
win.
Drick gammalt franst en Carasin,
I all slags sorg den bästa Medicin.

4.

Wälän du ser din Glickas blickar, du
förstår,
Mot

Mot dig ei mer så ömma som i går;
Låts ingen ting, tag dig en tår,
Den oljans kraft kan läka dina sår.

5.

Gör du som jag, hur menar du, jag
gör min vän!

Mit gamla lag är töma remmaren:
Sen första Mäst jag raglar än;
Så se til Gul jag nyfter blir igen.

